

Kolkata 6 januari 2001

Hej,

Sedan i januari är det officiella namnet på Calcutta bytt till Kolkata, som också är hur namnet alltid uttalats och skrivits på bengali (ja på svenska låter det som källkatta). Här är det nu en kylslagen vintermorgon, sitter ute på balkongen iklädd t-shirt och tröja och ser delar av Tala Park genom grenverket på de höga träd som vuxit upp framför - i jämnhöjd med vårt fyrvardningshus. Först framåt 11-tiden blir temperaturen behaglig - drygt 20 grader.

I dag torsdag ska vi fara hen till Boni och Rana vid Lake Market i södra Calcutta men först ska vi troligen besöka en mässe med bengaliskt hantverk i Kumartuli, med Baku och Mishu - som bor kvar i sin lilla vinkel vid Shyambazar. Igår var vi på lunch hos Abir och Roma - som bor kvar i sin ännu mindre lägenhet 10 minuters promenad från Tala Park. Och imorgon ska vi äta lunch hos Sydastens mågövrise medarbetare Ajit Roy ute i Salt Lake.

Här på Tala Park är mycket sig likt, men sen förre gången har toaletten re-noverats och försellets med en västertändsk toalett, och en tvättmaskin har införskaffats vilket underlätta jobbet hemma. Numera med en gratesh jättesvulst på höger kind - och en mindre ut i näsborren, som han döljer med en näsduk, är för det mesta sängliggande och tar om hand av Polly och av Bampas fru (Bampa och hon bor i annex-rummet uppe på taket). Manto har fullt upp med elver som lär sig spela elorgel, Bharu är som vanligt sällan hemma utan oftast iväg på turnéer med Mamata Shankars dansgrupp - i somras var de sex veckor i USA och gav 14 föreställningar runt om i landet. Banjul har också en flöjdvän nu, och berättar om större delen av sin tid med att spela krichet med sina vänner.

Igår var det total generalstrejk i Västbengalen. Det var oppositionsledaren, den stridbara kvinnan Mamata Banerjee, och hennes parti Trinamul Congress som utlyst Bangla Bandh under 12 timmar från kl 6 på morgon som en protest mot påstådda överfall på hennes partiarbete efter ett möte i staden Keshpur i onsdags, av regeringstroga kommunistiska aktivister. Mamata har på kort tid etablerat sig som ett allvarigt hot mot den kommunistiskt ledde vänsterfrontregeringen som styr Västbengalen de senaste 24 åren, och hon har vunnit stöd från många grupper i samhället, nu senast har hon blivit godkänd av den stora muslimska minoriteten. Det är utval till delstatens parlament i april och nu utnyttjar hon alla tricks för att svartmåla vänsterregeringen.

För de flesta människor är Bandh ett tillfälle för extra senheter. All trafik lamslås, skolor o affärer hålls stängda och nästan ingen bryr sig om att gå till jobbet. En härlig upplevelse faktiskt med lugn o tyst på gatorna, fullt med ungdomar som spelar krichet och en luft som gör att andas. Men för den som är beroende av degenkonster är det katastrofalt liksom för folk som behåller sig på tåg som nu bara ställs in (Mamata sitter med i den BJP-leadade unionsregeringen i Delhi som förvägsminister! och det gångetade att alla tåg till och från Calcutta stoppades effektivt liksom tunnelbanan som annars brukat fungera under tidigare Bandhs).

Spänningen var stor i stan mellan Mamatas anhängare, som försökte se till att strejken blev total genom att blockera gator och stoppa de få bussar som blivit körda och CPI(M)-anhängare som bistod polisen i att försöka bryta upp vägrövarar och ta kontroll över bostadsområden. Jag tog en rejäl promenad, ända ner till centrum,

för att spåna in vad som hände. Tusentals poliser utpatrollerade till alla kända vägkorsningar, stenkastning mellan rivaliserande grupper och några sändningslegna busar men annars utdelar befarat våld i stor skala.

För mig blev det en vandring på en mil, skönt eftersom det annars är mest stillasittande, god mat och umgänge. På vägen besökte jag Tagorefamiljens idylliska palats Jorasanko, som ju numera är universitet och museum.

Förre veckan var vi tre dagar i Tagores universitetsstad Shantiniketan, där vi bodde hennes hos Mamata Shankar - som byggt ett underbart hus där med prunkande blom-terträdgård. Där var jag & Marie ute och cyklade, hörlöst.

Nästa vecka får vi på en tur till tigerreservatet Sundarbans i Sagesdeltat, en färd med båt 2 dagar (3 nätter), hela familjen. Jag var där 1986 med Klumman, såg unga tigrar i mangroveträskan men väl man av andra djur, under banen från enat senare uppläcker.

Den 19:e får vi stå till Mathmandy - som är en spännande stad full med tempel och samtidigt ett riktigt turistiskt ställe. Blev fin avslutning på resan innan vi åker hem via en natt i Kharochi - där i Sverige söndag 21 januari. Nära hälsningar,

Lars, Bibbi, Mattias, Marie & Daniel

फिरा फोल्ड
FIRST FOLD

फिरा फोल्ड
No Enclosures Allowed

Calcutta-700 037, India

48, Tada Park Avenue

Lars Ekland & Marishi

फिरा फोल्ड
Sender's Name and Address:-

फिरा फोल्ड
SECOND FOLD

SWEDEN

5-224 57 Lund

Neptunusgatan 2

Familjen Ekland

707 22/1-01

Aerogramme

फिरा फोल्ड

Kolkata 10/1 2001

Hej,

Solnedgång, sitter på taket med Daniel och Marie. Bibu och Mattias har åkt till södra Kolkata för att handla kläder. Egentligen var det tänkt att vi skulle följa iväg till Dakshineswar-templet med Kunkum, Boni och Rana hade lånat ut sin bil med chaufför åt oss för att göra en utflykt som Kunkum gärna velat göra. Men nu på eftermiddagen när det var dags visade det sig inte oönskat att han inte klarade av en sådan ansträngning. Han är så liten numera.

Tack för brevet med dollars, som anlände idag. Inga problem. Det gick åt så mycket pengar under dagarna i Lahore och Islamabad samt i Kathmandu, där vi bodde på ett alldeles för flott (men mycket angenämt) hotell som tidigare varit ett furstpalats.

Och när jag sen fick problem att växla svenska kronor här i Calcutta och det heller inte gick att ta ut pengar på visa-kortet blev vi bekymrade och därav vädjan om att skicka lite extra kontanta dollar så att vi åtminstone kan till flygplatskatten och hotellet i Nepal på hemvägen. (Sen har jag dock kunnat växla mina kronor på ett annat ställe, och hittat en bankautomat som utan att tväna spottade ut rupees dragna från mitt svenska lönekonto, så någon ekonomisk kris är det inte längre tal om).

Jag fick e-post från Charlie, som jag lärde vid ett besök på ett av de otaliga Internet-caféer som nu finns här i staden. Det är en härlig känsla att kunna läsa och besvara sin post varman än befinner sig i världen - fast det tar tid, idag fanns 26 nyinkomna brev (mestadels t. Sydastien) sedan jag senast kollade för en vecka sen. och så är det praktiskt att kolla Databankens - att det finns pengar på kontot, för även pengar mellan kontona, betala räkningar etc.

Bo och Pia Holmberg, som har två av sina flickor gående på Internationella skolan i Kodaikanal just nu, kommer till Kolkata imorgon och ska stanna några dagar innan de fortsätter till Dhaka. De har jag också haft e-postkontakt med, så de vet att vi måste träffas imorgon om vi ska ses alls. För på fredag åker vi iväg på vår tredagarsresa med båt i Sunderbans, Gangesdeltats tigerreservat.

I övrigt är vi bjudna på bankkalas imorgon kväll, Bumbis som fyller tre år (han föddes när vi var här senast), och på tisdag är vi inbjudna till en dansföreställning i vilken Tutus båda döttrar medverkar, och sen på onsdag fyller Manjini år - och vi är bjudna hem till Bibu och Mishu.

Utän Kunkum som jag förut brukat resa runt med är det denna gången mestadels Mishu som tar mig med hit och dit, träffar intressanta människor. Men Mishu är rätt upptagen med inrednings-design åt olika företag så det blir lite begränsat med tid över.

Klockan är 17.15, det skymmer på nu och om 5-10 minuter blir det helt mörkt. Tusentals fäglar flockas som vanje eftermiddag vid denna tiden till Tala Park och alla andra parker i staden. Ett dils vilan över staden, så utsikten är begränsad. Men ser inte Howrah-bron. och temperaturen är inte mer än 22-23° mitt på dagen, så det är skönt att ha en tröja på sig för det mesta. Angenämt att inte svettas.

~~Den~~ Alla ~~är~~ är besvikna på vår korta vistelse här, men längre än en månad är svårt att få ihop nu på vintern när kylan gör i högre klass.

Därför har vi faktiskt funderat på att åka hit sommartid nästa gång. För även om det är varmt är det monsuntid juni-augusti och temperaturen är inte så otvivelaktigt som under den indiska sommaren - april-maj.

Nästa fredag flyger vi på förmiddagen till Kathmandu - där vi bokat in på ett billigare men ändå jättefint hotell mitt i hjärtat av turistdistriktet Thamel. Stannar 24 timmar, då vi tänker shoppa och träffa våra nepalesiska vänner som tog väl om hand oss vid förra besöket.

Sen flyger vi med Pakistan International, PIA, 1,5 timme till Karachi dit vi anländer kl 19 på kvällen. Där inkvarteras vi på ett transit-hotell så vi kan sova några timmar innan planet mot Köpenhamn eller Lahore avtar till ett annat...

När vi för hit flög vi bara till Lahore, 7 timmar direkt från Köpenhamn. Blev
angrämt överraskade av Lahores charm - varje stad full med historiska byggnader
med anknytning till Mogul - Imperiet. Bodde på Faletti's, ett klassiskt kolonialhotell
där vi disponerade en svit med två sovrum, vardagsrum, matsal och badrum, allt med ~~ca~~ 4
meters takhöjd. Sen for vi med bekväm långfärdsbuss de 30 mil till huvudstaden
Islamabad på Sydasiens västra landsväg - en sexfilig betalt-motorväg med välordnade
vägkrogar längs vägen. Och överallt träffade vi trevliga människor. För Bibi som fruktat
för Pakistan-vistelsen blev det en positiv upplevelse att det inte alls var farligt att vara
indien. För övrigt trodde de flesta att hon kom från Nepal, ~~ja~~

Från Islamabad flög vi sedan vidare till Kathmandu där vi stannade tre nätter. För därefter
från dagen innan det blev oroligheter i Nepal riktade mot Indien p.g.a. ryktesspridning om
att Indiens just nu mest berömda filmstjärna Roshan Hrithik i en TV-intervju skulle ha sagt
att han avskyr Nepal och nepaleser. Fullständigt osant alltihop men ryktena fick sin sprid-
ning att landet lamslogs av anti-indiska manifestationer i flera dagar, regeringen närapå höll på att
falla efter att polisen skjutit ihjäl ett antal demonstranter. Det tros att ISI, den pakistanska
säkerhetsstyrkan, låg bakom ryktesspridningen. Nu är dock läget åter normalt, och för-
hoppningsvis är det så även nästa helg.

Kära hälsningar,
Lars, Bibi, Mattias, Marie & Daniel